RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 64.757 van 25 februari 1997
in de zaak A. 71.683/X-7008.

In zake : Charles ROSEEUW,
wonende te DIKSMUIDE,
Berkenlaan 9

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 19 oktober 1996 namens Charles ROSEEUW werd ingediend door zijn raadsman L. ARNOU, advocaat te Loppem, om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit nr. 57.737 van 26 juni 1996 waarbij zijn standplaats wordt vastgesteld;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 november 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 januari 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. ARNOU, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat A. VASTERSAVENDTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Verzoeker is als controleur werkzaam bij de buitendiensten van het Bestuur voor Kwaliteit van de Grondstoffen en de Plantaardige sector van het Ministerie van Landbouw en Middenstand. Sinds 1960 is zijn standplaats Diksmuide alwaar hij sinds 1971 ook woont. Het is zijn taak bij de landbouwers monsters te nemen van het veevoeder ten einde de kwaliteit ervan te controleren. Zijn werkkring omvat de arrondissementen Ieper en Veurne.

1.2. Ingevolge de herstructurering van de diensten, onder meer, ingevolge de samensmelting van het Ministerie van Landbouw met het Ministerie van Middenstand, het opgaan van de Nationale Zuiveldienst (NZD) en van de controleactiviteiten van de Nationale Dienst voor de Afzet van Land- en Tuinbouwproducten (NDALTP) in het alzo gecreëerde nieuwe ministerie, werd ook de regeling van de territoriale bevoegdheden en van de standplaatsen van het personeel van de buitendiensten herzien.

Op 13 april 1993 beslist de Minister een aantal overgangsmaatregelen in te voeren voor die personeelsleden van de buitendiensten die bij een hergroepering zijn betrokken. Die overgangsmaatregelen bestaan hierin dat het personeelslid wiens standplaats wordt gewijzigd :

- op zijn aanvraag gedurende vijf jaar zijn vorige standplaats behoudt wat betreft zijn dienstverplaatsingen;
- gedurende vijf jaar een bijkomende vergoeding bekomt ten belope van de hogere verplaatsingskosten die hij heeft om zich met het openbaar vervoer naar zijn administratieve standplaats te begeven.

Deze beslissing wordt aan de besturen meegedeeld bij dienstnota van 8 oktober 1993 en nader toegelicht in een dienstnota van 23 september 1994.

1.3. Op 22 november 1993 wordt verzoeker kennis gegeven van de genoemde dienstnota van 8 oktober 1993. Er wordt hem tevens gevraagd te willen meedelen of hij al dan niet zijn huidige administratieve standplaats wenst te behouden gedurende vijf jaar na de wijziging. Hij antwoordt de volgende dag reeds dat hij zijn standplaats wenst te behouden mocht er zich een wijziging voordoen.

Deze vraag wordt herhaald met een dienstnota van 26 april 1996. Verzoeker bevestigt op 4 mei 1996 dat hij zijn standplaats Diksmuide wenst te behouden en hij dringt erop aan dat hij op een gelijke wijze zou worden behandeld als de vastbenoemde personeelsleden van de vroegere Nationale Zuiveldienst en vroegere Nationale Dienst voor de Afzet van Land- en Tuinbouwprodukten.

1.4. Op 26 juni 1996 wordt dan het bestreden ministerieel besluit genomen waarbij de nieuwe standplaats van verzoeker wordt vastgesteld. Uit de bij dat besluit gevoegde tabel blijkt dat verzoekers standplaats voortaan Brugge is maar dat hij, overeenkomstig de

ministeriële beslissing van 13 april 1993, bij wijze van overgangsmaatregel, gedurende vijf jaar voor zijn dienstverplaatsingen de standplaats Diksmuide behoudt. Dit besluit werkt terug tot 1 maart 1996. Het wordt hem op 22 augustus 1996 overhandigd;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hem berokkent als volgt omschrijft :

> "21. Vooreerst kan verwezen worden naar de financiële nadelen, die verzoeker oploopt door het bestreden besluit (zie hierboven, nrs. 9 A-B).
> Het betreft hier een bedrag dat 150.000 fr. per jaar benadert (zijnde zeker meer dan 10.000 fr. per maand). Gespreid over 5 jaar betekent dit een bedrag van om en bij de 750.000 fr., om dan nog te zwijgen van de periode, die na deze 5 jaar komt en waar deze vergoeding überhaupt wegvalt.
> Het kan toch niet ontkend worden dat dit voor verzoeker een zware aderlating is.
> Verzoeker is er zich van bewust dat de Raad van State louter pecuniaire nadelen op zich niet beschouwt als een moeilijk te herstellen nadeel. Nochtans is het zo dat alle grieven bijeen moeten bekeken worden samen met de nog aan te halen grieven, is dit zeker een moeilijk te herstellen nadeel.
> 22. Zoals hierboven aangehaald in punt 9C worden de verplaatsingen van de woning naar zijn nieuw

kantoor te Brugge niet meer beschouwd als werkuren, wat vroeger wel het geval is.

Dat heeft tot gevolg dat verzoeker dagelijks twee uren meer op weg is dan vroeger (nl. één uur heen en één uur terug). Dat is wel degelijk veel bijkomende moeite voor verzoeker.

Dat betekent immers dat hij om 8 uur te werken 2 uur onderweg is, zijnde 1/4 van zijn werkduur.

Dat is voor verzoeker een ernstig nadeel, nu hij dit in zijn 36-jarige carrière nooit heeft moeten doen. Waar hij vroeger dus 38 uur van huis was per week, dient hij er nu 48 uur over te doen.

Dat is zeker ook een moeilijk te herstellen nadeel, nu deze ongemakken en uren achteraf niet meer op passende wijze aan verzoeker kunnen worden gerestitueerd. Het betreft dus wel degelijk een amper te herstellen schade.

23. De ernstige schade, die verzoeker lijdt, is echter de morele schade.

Verzoeker is op 23-jarige leeftijd beginnen werken bij het Ministerie van Landbouw op de standplaats Diksmuide. Toen hij 35 jaar oud was is hij in Diksmuide gaan wonen. Zijn woning was zijn standplaats.

Hij is daar tot op heden konsekwent blijven werken. Hij heeft zijn werk steeds naar behoren uitgevoerd.

En nu, op 60-jarige leeftijd, mag hij zijn standplaats nog houden voor 5 jaar, d.w.z. tot 28 februari 2001. Dat is ongeveer 6 maanden voordat hij normaliter op pensioen zou gaan.

Daarenboven zijn er aan het houden van zijn standplaats plotseling heel wat nadelen verbonden, die er vroeger niet waren.

En dit terwijl ambtenaren, die veel minder lang werken op hun standplaats dan hij, nu wel probleemloos hun standplaats mogen houden ...

Het hoeft weinig betoog dat dit knaagt aan verzoeker, die dit zwaar onrechtvaardig vindt en door de situatie zwaar gefrustreerd is en gedemotiveerd geraakt. Het bestreden besluit is genomen zonder aanziens des persoons. Verwerende partij heeft op geen moment de staat van dienst of de jarenlange trouwe dienst in acht genomen bij het nemen van het bestreden besluit.

Het kwijt geraken van zijn standplaats op 6 maanden van zijn pensioen, als hij 41 jaar dezelfde standplaats zal gehad hebben, is toch een onmenselijke maatregel, die niemand zou willen ondervinden. Nadat hij 30 jaar thuis zal hebben gewerkt, zal hij dat op een half jaar van zijn pensioen niet meer mogen. Dit brengt toch in elk geval een zeer ernstig moreel nadeel met zich mee.

Dit moreel nadeel kan enkel worden belet door de schorsing uit te spreken van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit. Een dergelijk moreel nadeel

kan a posteriori immers op geen enkele wijze worden hersteld";

2.2.1. Overwegende dat een financieel nadeel, in principe althans, altijd herstelbaar is; dat verzoeker niet aantoont dat er bijzondere omstandigheden zijn die het financieel verlies tot een moeilijk herstelbaar nadeel maken;

2.2.2. Overwegende dat het nadeel dat is verbonden aan de verplaatsing naar Brugge niet ernstig is; dat moeilijk kan worden volgehouden dat een verplaatsing woon-werk van twee uur per dag objectief gezien een ernstig nadeel is; dat uit de stukken die de verwerende partij op 12 november 1996 bijkomend overmaakte op het eerste zicht blijkt dat verzoeker per maand slechts een beperkt aantal keren naar Brugge hoeft te komen; dat in elk geval de voorstelling dat hij dagelijks twee uur langer van huis is wegens de verplaatsing naar Brugge niet overeen blijkt te komen met de werkelijke toestand;

2.2.3. Overwegende, wat het morele nadeel betreft, dat de bestreden maatregel op zich de morele integriteit van verzoeker niet aantast;

2.3. Overwegende dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet voldaan is aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden, vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

<u>Enig artikel</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijfentwintig februari 1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **M. VRINTS.**